

[Korsgaard.]

velhavendes Vegne, og saa maatte jeg maaske tale, som jeg gjorde, modsætningsvis skal vel deri ligge, at Ministeren taler paa de smaas Vegne, og saa kan man ogsaa vide, at saa maa Motiveringen blive, som Ministeren byggede den op. Jeg finder nu den Form lidet tiltalende; jeg har truffet den nogle Gange fra Ministerens Side og venter ogsaa fremtidig at træffe den igen, men det gør den for saa vidt ikke mere tiltalende i mine Øjne. Ministeren sagde i den Forbindelse, nærmest med en vis Ringeagt for min ringe Viden: Ved det ærede Medlem da ikke, at Indtægter paa 2 000 Kr. i mangfoldige Købstadkommuner — det er jo kun i Købstadkommuner, man bruger Skatteskala, stort set i hvert Fald — hidtil er nedsat med de tilladte 70 pCt.? I denne Udtalelse er der to Ting af Interesse for mig. For det første synes den at vise, at Indenrigsministeren gennem lang Tid har været bekendt med, at der har været lignet ulovligt i en Række Kommuner, og det er skam ikke uinteressant, at Landets Indenrigsminister ligefrem gør sig til af at have en Viden om, at der har været lignet ulovligt i en Række Kommuner. Men ved Siden deraf er Udtalelsen interessant for mig, fordi den er forkert, i hvert Tilfælde efter den Skatteskalaliste, som jeg har liggende for mig, for Aaret 1932—33. Der staar der paa den sidste Side, at Indtægter paa 2 000 Kr. for gifte gennemsnitlig er nedsat til 913 Kr. En Nedsættelse paa 70 pCt. vil som bekendt sige, at der bliver 30 pCt. tilbage, og 30 pCt. af 2 000 Kr. er, som de fleste vil kunne regne ud, 600 Kr., men hvis man i nogenlunde stort Antal har brugt 70 pCt.s Nedsættelse, skulde man ligge omkring ved 600 Kr., men man ligger paa ca. 900 Kr.

Nu er der for mig ingen Tvivl om, at det, der vil ske ved de Forandringer, man her vedtager, er, at de Kommuner, som holder sig Loven efterrettelig — og det er naturligvis navnlig dem, der har bragt Tallet her op —, vil af mange Grunde være nødsaget til at følge netop dette, at de helt smaa Indtægter, som dog endnu ikke er saa smaa, at de er underlagt det frie Skøn, nedsættes henholdsvis 90, 85, 80, 75 ned til 70 pCt., men saa vil altsaa Indtægterne omkring de 2 000 Kr. blive nedsat til 30 pCt. af Indtægten, og det vil igen, tror jeg, betyde en Forhøjelse af Skatteprocenten — stadig væk i de Kommuner, der hidtil har lignet lovlig — paa omkring 15 til 20 pCt., saaledes at forstaa, at naar Skatteprocenten før var 10, vil den nu blive 11,5, og naar den før var 15, vil den blive for-

højet med 2¼. Det afviser Ministeren nu som et Spørgsmaal, der ingen Interesse har. Ja, det er jo ikke sikkert, at Skatteyderne i de paagældende Byer vil finde, at det ingen Interesse har. Det, der ligger bag saavel Indenrigsministerens som Udvalgsordførers Betragtning er jo dette, at det er saa helt urimeligt at ville forlange mere i Skat af den 1 300 Kr.s Indtægt end Skatten af 130 Kr. Men hvad saa med den københavnske Ligning? Den laves der jo ikke om paa. Den københavnske Ligning siger, at en Indtægt paa 1 300 Kr. skal betale 32 Kr. i Skat, men tager jeg en Indtægt paa 1 300 Kr. i Horsens, som vistnok er den By, der har den højeste Skatteprocent, og som ogsaa paa anden Maade har en vis Interesse for mig, skal der her svares 18 pCt. af 130 Kr., og det bliver rundt regnet 24 Kr. Altsaa Byen København tager af denne Indtægt en væsentlig større Skat end den Provinsby, som har den højeste Skatteprocent; er der sund Sans i det? Ja, København tager endda ikke alene de 32 Kr. — de 32 Kr. er jo under Forudsætning af, at Grundbeløbet ikke er forhøjet —, thi da Grundbeløbet som bekendt er forhøjet med 20 pCt. og egentlig skulde være forhøjet med 35 for at give Dækning, vil det i Virkeligheden sige, at der skulde betales 40 Kr. Heroverfor staar i Horsens det halve. Og saa spørger jeg: Er der Sammenhæng i dette?

Ministeren siger nogle underlige, for mig uforstaaelige Ord til Forklaring af det nødvendige i at nedsætte saa meget for de mindre Indtægter, at det er for at give den Frihed, der skal til. Ja, naar man ikke kan fremføre præcise Ræsonnementer, bruger man Talemaader, og det kan en anden en jo ogsaa undertiden være henvist til. Men hvad er det for noget underligt noget! Der er jo ingen, som vil benægte, at for Københavns Vedkommende er Progressionen fra den meget lille Indtægt til den 10 000 Kr.s Indtægt — og det vil jo sige de Indtægter, som i Tal betyder noget i Provinsbyerne — kun smaa 4 Gange, medens den i Provinsbyerne, hvor Forhøjelserne og Nedsættelserne udnyttes fuldt ud, bliver 15 Gange. Jeg tror ikke, der med Forstand kan argumenteres for, at dette er rimeligt. Man kan sætte sin Vilje igennem ved et Magtsprog — det gør man jo, og saa er der ikke mere at gøre ved den Ting. Det vil sige, jeg ved ikke rigtig, hvor langt Ministerens Liberalitet strækker sig. Da det har vist sig, at han ganske roligt saa paa, at der lignedes ulovligt paa den ene Led, kan det jo være, hans Liberalitet strækker sig